Zbiór Orzeczeń

WYROK TRYBUNAŁU (szósta izba)

z dnia 27 kwietnia 2023 r.*

Odesłanie prejudycjalne – Wspólna taryfa celna – Klasyfikacja towarów – Nomenklatura scalona – Wykładnia – Ogólne reguły – Ogólna reguła 2 lit. a) – Wyrób znajdujący się w stanie niezmontowanym lub rozmontowanym – Części, które po ich zmontowaniu mają stanowić odbiornik satelitarny – Klasyfikacja jako kompletny odbiornik

W sprawie C-107/22

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Gerechtshof Amsterdam (sąd apelacyjny w Amsterdamie, Niderlandy) postanowieniem z dnia 8 lutego 2022 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 16 lutego 2022 r., w postępowaniu:

X BV

przy udziale:

Inspektor van de Belastingdienst/Douane district Rotterdam,

TRYBUNAŁ (szósta izba),

w składzie: P.G. Xuereb, prezes izby, T. von Danwitz (sprawozdawca) i A. Kumin, sędziowie,

rzecznik generalny: T. Ćapeta,

sekretarz: A. Calot Escobar,

uwzględniając pisemny etap postępowania,

rozważywszy uwagi, które przedstawili:

– w imieniu X BV – R. Andringa, advocaat,

– w imieniu rządu niderlandzkiego – K. Bulterman i H.S. Gijzen, w charakterze pełnomocników,

– w imieniu Komisji Europejskiej – M. Salyková i P. Vanden Heede, w charakterze pełnomocników,

podjąwszy, po wysłuchaniu rzecznik generalnej, decyzję o rozstrzygnięciu sprawy bez opinii,

* Język postępowania: niderlandzki.

wydaje następujący

Wyrok

1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni ogólnej reguły 2 lit. a) ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury scalonej (zwanej dalej „CN”), zawartej w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. 1987, L 256, s. 1), zmienionym rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1549/2006 z dnia 17 października 2006 r. (Dz.U. 2006, L 301, s. 1).

2 Wniosek ten został złożony w ramach sporu pomiędzy X BV a Inspecteur van de Belastingdienst/Douane district Rotterdam (inspektorem urzędu skarbowo-celnego okręgu Rotterdam, Niderlandy, zwanym dalej „inspektorem”) w przedmiocie klasyfikacji taryfowej części odbiorników satelitarnych.

Ramy prawne

HS

3 Zharmonizowany system oznaczania i kodowania towarów (zwany dalej „HS”) został ustanowiony na mocy Międzynarodowej konwencji w sprawie zharmonizowanego systemu oznaczania i kodowania towarów, zawartej w Brukseli w dniu 14 czerwca 1983 r. w ramach Światowej Organizacji Celnej (WCO) i zatwierdzonej – wraz z protokołem zmian do niej z dnia 24 czerwca 1986 r. – w imieniu Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej decyzją Rady 87/369/EWG z dnia 7 kwietnia 1987 r. (Dz.U. 1987, L 198, s. 1). Noty wyjaśniające do HS są opracowywane w ramach WCO zgodnie z postanowieniami tej konwencji.

4 Zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. a) pkt 2 wspomnianej konwencji każda z umawiających się stron zobowiązuje się do stosowania ogólnych reguł interpretacji HS, a także wszystkich uwag dotyczących sekcji, działów i podpozycji, oraz zobowiązuje się także do tego, że nie będzie modyfikowała ich zakresu.

5 Ogólna reguła 2 lit. a) interpretacji HS przewiduje, po pierwsze, że wszelkie informacje o wyrobie zawarte w treści pozycji dotyczą także wyrobu niekompletnego lub niegotowego, pod warunkiem że posiada on zasadniczy charakter wyrobu kompletnego lub gotowego, a po drugie, że informacje te dotyczą również wyrobu kompletnego lub gotowego (oraz wyrobu uważanego za taki w myśl postanowień niniejszej reguły) znajdującego się w stanie niezmontowanym lub rozmontowanym.

6 Punkty V, VI i VII noty wyjaśniającej dotyczącej ogólnej reguły 2 lit. a) HS stanowią:

„V) Druga część [ogólnej reguły 2 lit. a)] klasyfikuje w tej samej pozycji co wyroby zmontowane wyroby kompletne lub gotowe znajdujące się w stanie niezmontowanym lub rozmontowanym. Towary prezentowane są w tym stanie głównie ze względu na potrzeby lub udogodnienia związane z pakowaniem, przenoszeniem lub transportem.

VI) Ta reguła klasyfikacji ma zastosowanie także do wyrobu niekompletnego lub niegotowego znajdującego się w stanie niezmontowanym lub rozmontowanym, od momentu, w którym należy go uznać za kompletny lub gotowy na mocy przepisów pierwszej części reguły.

VII) Na potrzeby niniejszej reguły za wyroby znajdujące się w stanie niezmontowanym lub rozmontowanym należy uznać wyroby, któr[ych] elementy mają być złożone bądź za pomocą takich elementów jak śruby, wkręty, nakrętki itp., bądź na przykład poprzez nitowanie lub spawanie, pod warunkiem jednak, że chodzi wyłącznie o operacje montażu.

W tym względzie nie należy brać pod uwagę złożoności metody montażu. Jednakże poszczególne elementy nie mogą być poddane żadnej obróbce kończącej proces produkcji.

Elementy niezmontowane wyrobu, których liczba przewyższa liczbę elementów potrzebnych do zmontowania wyrobu kompletnego, podlegają właściwemu dla nich reżimowi.

[…]”.

CN

7 Ogólne reguły interpretacji CN, zawarte w części A sekcji I części pierwszej załącznika I do rozporządzenia nr 2658/87, stanowią:

„Klasyfikacja towarów w [CN] podlega następującym regułom:

1. Tytuły sekcji, działów i poddziałów mają znaczenie wyłącznie orientacyjne; do celów prawnych klasyfikację towarów należy ustalać zgodnie z brzmieniem pozycji i uwag do sekcji lub działów oraz, o ile nie są one sprzeczne z treścią powyższych pozycji i uwag, zgodnie z następującymi regułami:

2. a) Wszelkie informacje o wyrobie zawarte w treści pozycji dotyczą wyrobu niekompletnego lub niegotowego, pod warunkiem że posiada on zasadniczy charakter wyrobu kompletnego lub gotowego. Informacje te dotyczą także wyrobu kompletnego lub gotowego (oraz wyrobu uważanego za taki w myśl postanowień niniejszej reguły), znajdującego się w stanie niezmontowanym lub rozmontowanym.

[…]”.

Postępowanie główne i pytania prejudycjalne

8 W okresie od dnia 3 lipca 2006 r. do dnia 22 stycznia 2007 r. X złożyła w Niderlandach, we własnym imieniu i na własny rachunek, 38 zgłoszeń o dopuszczeniu do swobodnego obrotu części odbiorników satelitarnych. Wszystkie te części pochodziły od tego samego dostawcy z siedzibą w Chinach i były przewożone na tym samym statku w jednym kontenerze.

9 Każdorazowo X dokonała dwóch zgłoszeń jednego dnia, a mianowicie zgłoszenia dotyczącego towarów przeznaczonych dla niemieckiego przedsiębiorstwa C GmbH oraz zgłoszenia dotyczącego towarów przeznaczonych dla niemieckiego przedsiębiorstwa D GmbH, które to przedsiębiorstwa należą do tej samej grupy. Zgłoszenia te zostały dokonane w tym samym urzędzie celnym w Rotterdamie (Niderlandy).

10 Każde z owych dwóch zgłoszeń obejmowało każdorazowo wszystkie części tego samego modelu odbiornika satelitarnego w takich samych ilościach. Chociaż części te były przeznaczone dla dwóch odrębnych przedsiębiorstw, były one jednak komplementarne i miały zostać zmontowane, po dopuszczeniu ich do swobodnego obrotu, w kompletny odbiornik satelitarny.

11 Ponadto w dniu 23 lipca 2007 r. X dokonała w Niderlandach zgłoszenia o dopuszczenie do swobodnego obrotu części odbiorników satelitarnych przeznaczonych dla przedsiębiorstwa C. Części te zostały przewiezione w tym samym kontenerze co części przeznaczone dla przedsiębiorstwa D. Owe części zostały jednak zgłoszone w ramach innej procedury celnej, a mianowicie procedury wspólnotowego tranzytu zewnętrznego, i zostały przewiezione do Niemiec pod dozorem celnym w celu ich późniejszego dopuszczenia do swobodnego obrotu w tym państwie członkowskim.

12 Zdaniem inspektora towary przywożone przez X do Niderlandów należy uznawać nie za części odbiorników satelitarnych, lecz za urządzenia kompletne w stanie niezmontowanym. Ustalenie to skłoniło go do skierowania do X w dniu 1 lipca 2009 r. wezwania do zapłaty w odniesieniu do wszystkich odnośnych odbiorników satelitarnych. Wezwanie to dotyczyło łącznej kwoty 389 973,70 EUR należności celnych.

13 Po bezskutecznym wniesieniu środka odwoławczego na drodze administracyjnej do inspektora X wniosła odwołanie od wezwania do zapłaty do rechtbank Noord-Holland (sądu rejonowego dla prowincji Holandia Północna, Niderlandy). Sąd ten uwzględnił odwołanie, orzekając częściowe uchylenie wezwania do zapłaty. Zarówno X, jak i inspektor wnieśli apelację od tego wyroku do Gerechtshof Amsterdam (sądu apelacyjnego w Amsterdamie, Niderlandy), który jest sądem odsyłającym.

14 Postepowanie główne dotyczy kwestii, czy przywożone towary należy zaklasyfikować jako odrębne elementy w odpowiednich pozycjach taryfowych CN, czy też, jak twierdzi inspektor, zgodnie z ogólną regułą 2 lit. a) części A sekcji I części pierwszej załącznika I do rozporządzenia nr 2658/87 należy je uznać za odbiorniki satelitarne w stanie niezmontowanym.

15 W tych okolicznościach Gerechtshof Amsterdam (sąd apelacyjny w Amsterdamie) postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującymi pytaniami prejudycjalnymi:

„1) Czy ogólną regułę 2 lit. a) interpretacji [CN] należy interpretować w ten sposób, że ma ona zastosowanie do odrębnych części odbiornika satelitarnego, które to części po ich dopuszczeniu do swobodnego obrotu mają zostać zmontowane w kompletny odbiornik satelitarny i które zostały przewiezione w jednym kontenerze oraz zgłoszone do dopuszczenia do swobodnego obrotu w tym samym dniu, w tej samej placówce celnej, przez tego samego zgłaszającego w jego własnym imieniu i na jego własny rachunek, na podstawie dwóch odrębnych zgłoszeń o dopuszczeniu do swobodnego obrotu, i które w chwili ich dopuszczenia do swobodnego obrotu są własnością dwóch przedsiębiorstw powiązanych?

2) Jeżeli na pytanie pierwsze zostanie udzielona odpowiedź twierdząca, to czy ogólną regułę 2 lit. a) interpretacji [CN] należy wówczas interpretować w ten sposób, że ma ona również zastosowanie do odrębnych części odbiornika satelitarnego, które zostały zgłoszone do dopuszczenia do swobodnego obrotu w tym samym dniu, w tej samej placówce celnej, przez tego samego zgłaszającego w jego własnym imieniu i na jego własny rachunek, co pozostałe części tego samego odbiornika satelitarnego, które zostały zgłoszone w ramach procedury wspólnotowego tranzytu zewnętrznego, podczas gdy części te były w momencie dokonania

zgłoszenia własnością dwóch przedsiębiorstw powiązanych i wszystkie te części mają po ich dopuszczeniu do swobodnego obrotu zostać zmontowane w kompletny odbiornik satelitarny?”.

W przedmiocie pytań prejudycjalnych

W przedmiocie pytania pierwszego

16 Poprzez pytanie pierwsze sąd odsyłający zmierza do ustalenia, czy ogólną regułę 2 lit. a) interpretacji CN należy interpretować w ten sposób, że części odbiornika satelitarnego przeznaczone, po dopuszczeniu ich do swobodnego obrotu, do montażu w kompletne urządzenie, które zostały przewiezione w jednym kontenerze i zostały zgłoszone do dopuszczenia do swobodnego obrotu w tym samym dniu, w tym samym urzędzie celnym, przez tego samego zgłaszającego w jego własnym imieniu i na jego własny rachunek, na podstawie dwóch odrębnych zgłoszeń o dopuszczeniu do swobodnego obrotu, i które w chwili dopuszczenia do swobodnego obrotu są własnością dwóch przedsiębiorstw powiązanych, należy uznać za stanowiące takie urządzenie znajdujące się w stanie niezmontowanym lub rozmontowanym w rozumieniu tej reguły oraz za objęte tą samą pozycją taryfową.

17 Tytułem wstępu należy przypomnieć, że zadanie Trybunału związane ze skierowanym do niego pytaniem prejudycjalnym w zakresie klasyfikacji taryfowej polega przede wszystkim na wyjaśnieniu sądowi krajowemu kryteriów, których zastosowanie pozwoli temu sądowi na prawidłowe sklasyfikowanie spornych produktów w ramach CN, a nie na dokonaniu tej klasyfikacji we własnym zakresie. Klasyfikacja spornych towarów dla celów ich klasyfikacji taryfowej wynika bowiem z ustalenia czysto faktycznego, które nie jest zadaniem Trybunału w ramach odesłania prejudycjalnego (wyrok z dnia 28 kwietnia 2022 r., PRODEX, C-72/21, EU:C:2022:312, pkt 27 i przytoczone tam orzecznictwo).

18 Należy również wskazać, że zgodnie z ogólną regułą 1 interpretacji CN klasyfikacja towarów jest dokonywana zgodnie z brzmieniem pozycji i uwag do sekcji lub działów tej nomenklatury. W interesie pewności prawa i ułatwienia kontroli decydującego kryterium dla klasyfikacji taryfowej towarów należy poszukiwać zasadniczo w ich obiektywnych cechach i właściwościach, takich jak określone w treści pozycji wspomnianej nomenklatury oraz uwag do sekcji lub działów (wyrok z dnia 28 kwietnia 2022 r., PRODEX, C-72/21, EU:C:2022:312, pkt 28 i przytoczone tam orzecznictwo).

19 Ponadto Trybunał wielokrotnie orzekał, że pomimo iż noty wyjaśniające do HS i do CN nie mają mocy wiążącej, to jednak stanowią one ważne instrumenty służące zapewnieniu jednolitego stosowania Wspólnej taryfy celnej oraz, jako takie, stanowią pomocne wskazówki dla jej interpretacji (wyrok z dnia 28 kwietnia 2022 r., PRODEX, C-72/21, EU:C:2022:312, pkt 29 i przytoczone tam orzecznictwo).

20 Ogólna reguła 2 lit. a) interpretacji CN, która odpowiada ogólnej regule 2 lit. a) interpretacji HS, stanowi, że „[w]szelkie informacje o wyrobie zawarte w treści pozycji dotyczą wyrobu niekompletnego lub niegotowego, pod warunkiem że posiada on zasadniczy charakter wyrobu kompletnego lub gotowego. Informacje te dotyczą także wyrobu kompletnego lub gotowego (oraz wyrobu uważanego za taki w myśl postanowień niniejszej reguły), znajdującego się w stanie niezmontowanym lub rozmontowanym”.

21 Z pkt VII noty wyjaśniającej dotyczącej ogólnej reguły 2 lit. a) wynika, że za wyroby znajdujące się w stanie niezmontowanym lub rozmontowanym należy uznać wyroby, których elementy mają być złożone bądź za pomocą takich elementów jak śruby, wkręty, nakrętki itp., bądź na przykład poprzez nitowanie lub spawanie, pod warunkiem jednak, że chodzi wyłącznie o operacje montażu. W tym względzie nie należy brać pod uwagę złożoności metody montażu. Jednakże poszczególne elementy nie mogą być poddane żadnej obróbce kończącej proces produkcji.

22 Zgodnie z orzecznictwem Trybunału za wyrób znajdujący się w stanie niezmontowanym lub rozmontowanym należy uznać wyrób, którego elementy składowe, to znaczy te, które można zidentyfikować jako elementy przeznaczone do wytworzenia gotowego produktu, są przedstawiane jednocześnie do odprawy celnej, przy czym w tym względzie nie należy brać pod uwagę techniki montażu lub złożoności metody montażu (wyrok z dnia 16 czerwca 1994 r., Develop Dr. Eisbein, C-35/93, EU:C:1994:252, pkt 19).

23 W niniejszej sprawie z informacji dostarczonych przez sąd odsyłający wynika, że wszystkie elementy składowe rozpatrywanego wyrobu, a mianowicie odbiornika satelitarnego, zostały przedstawione w tym samym czasie do odprawy celnej.

24 O ile jednoczesne przedstawienie owych elementów składowych w celu ich odprawy celnej jest wymagane dla celów uznania ich za stanowiące wyrób znajdujący się w stanie niezmontowanym lub rozmontowanym, o tyle ani z brzmienia ogólnej reguły 2 lit. a) interpretacji CN, ani z noty wyjaśniającej dotyczącej ogólnej reguły 2 lit. a) interpretacji HS nie wynika, że owe elementy powinny być objęte tym samym zgłoszeniem celnym.

25 Okoliczność, że takie towary są objęte tym samym zgłoszeniem w momencie przedstawienia do odprawy celnej, nie stanowi bowiem warunku sine qua non dla uznania, że stanowią całość i w konsekwencji stanowią „wyrób […] znajdujący się w stanie niezmontowanym lub rozmontowanym” w rozumieniu ogólnej reguły 2 lit. a) interpretacji CN, lecz jedynie wskazówkę pozwalającą na wyciągnięcie takiego wniosku (zob. analogicznie wyrok z dnia 10 marca 2016 r., VAD i van Aert, C-499/14, EU:C:2016:155, pkt 38).

26 Odmienna wykładnia pojęcia wyrobu w stanie niezmontowanym lub rozmontowanym pozwalałaby w praktyce importerom na wybór najkorzystniejszej dla nich klasyfikacji taryfowej danych towarów jako całości lub oddzielnie, w drodze stosunkowo prostej manipulacji, takiej jak przedstawienie towarów w odrębnych zgłoszeniach (zob. analogicznie wyrok z dnia 10 marca 2016 r., VAD i van Aert, C-499/14, EU:C:2016:155, pkt 39).

27 Tymczasem istnienie takiej możliwości byłoby sprzeczne z zasadą, wedle której decydującego kryterium klasyfikacji taryfowej towarów należy poszukiwać zasadniczo w ich obiektywnych cechach i właściwościach, i w konsekwencji stałoby w sprzeczności z dążeniem do celu polegającego na osiągnięciu łatwości kontroli celnych i pewności prawa, jaki musi przyświecać klasyfikacji taryfowej importowanych towarów (zob. analogicznie wyrok z dnia 10 marca 2016 r., VAD i van Aert, C-499/14, EU:C:2016:155, pkt 40 i przytoczone tam orzecznictwo).

28 W konsekwencji okoliczność, że towary są przedstawiane organom celnym w odrębnych zgłoszeniach, nie może sama w sobie stać na przeszkodzie zakwalifikowaniu tych towarów jako wyrobów w stanie niezmontowanym lub rozmontowanym w rozumieniu ogólnej reguły 2 lit. a) interpretacji CN, jeżeli w momencie odprawy celnej z innych obiektywnych czynników wynika, że towary te stanowią całość i mają zostać zmontowane w jedno urządzenie (zob. analogicznie wyrok z dnia 10 marca 2016 r., VAD i van Aert, C-499/14, EU:C:2016:155, pkt 43).

29 W niniejszej sprawie sąd odsyłający wskazuje na obiektywne czynniki przemawiające za tym, aby części rozpatrywane w postępowaniu głównym zostały zakwalifikowane jako wyroby w stanie niezmontowanym lub rozmontowanym w rozumieniu rzeczonej ogólnej reguły 2 lit. a). W szczególności sąd odsyłający zauważa, że części te miały być, po dopuszczeniu ich do swobodnego obrotu, zmontowane w jeden gotowy produkt, że zostały przewiezione w jednym kontenerze, że były objęte zgłoszeniami o dopuszczenie do swobodnego obrotu tego samego zgłaszającego w jego własnym imieniu i na jego własny rachunek, w tym samym urzędzie celnym, oraz że na etapie dopuszczenia do swobodnego obrotu rzeczone części należały do dwóch powiązanych przedsiębiorstw.

30 Takie okoliczności mogą potwierdzać zaś, że chodzi o wyrób w stanie niezmontowanym lub rozmontowanym. Jak słusznie zauważyła Komisja Europejska, okoliczność, że części te zostały przedstawione w odrębnych zgłoszeniach o dopuszczeniu do swobodnego obrotu, należy oceniać równolegle z innymi istotnymi okolicznościami, ale sama w sobie nie jest ona rozstrzygająca.

31 W konsekwencji ogólną regułę 2 lit. a) interpretacji CN należy interpretować w ten sposób, że części odbiornika satelitarnego, które miały być, po dopuszczeniu ich do swobodnego obrotu, zmontowane w kompletne urządzenie, które zostały przewiezione w jednym kontenerze i zgłoszone do dopuszczenia do swobodnego obrotu w tym samym dniu, w tym samym urzędzie celnym, przez tego samego zgłaszającego w jego własnym imieniu i na jego własny rachunek, na podstawie dwóch odrębnych zgłoszeń o dopuszczeniu do swobodnego obrotu, i które w chwili dopuszczenia do swobodnego obrotu są własnością dwóch przedsiębiorstw powiązanych, należy uznać za stanowiące takie urządzenie znajdujące się w stanie niezmontowanym lub rozmontowanym w rozumieniu tej reguły oraz za objęte tą samą pozycją taryfową, o ile w świetle obiektywnych czynników zostanie stwierdzone, że części te stanowią całość i obejmują wszystkie części składowe tego urządzenia.

W przedmiocie pytania drugiego

32 Poprzez pytanie drugie sąd odsyłający zmierza do ustalenia, czy ogólną regułę 2 lit. a) interpretacji CN należy interpretować w ten sposób, że znajduje ona zastosowanie również wtedy, gdy niektóre z rozpatrywanych towarów zostały zgłoszone w celu dopuszczenia do swobodnego obrotu, podczas gdy inne zostały zgłoszone w ramach procedury wspólnotowego tranzytu zewnętrznego.

33 W świetle odpowiedzi udzielonej na pytanie pierwsze należy stwierdzić, że okoliczność, że towary są przedstawiane organom celnym w odrębnych zgłoszeniach, nie może sama w sobie stać na przeszkodzie zakwalifikowaniu tych towarów jako wyrobów w stanie niezmontowanym lub rozmontowanym w rozumieniu ogólnej reguły 2 lit. a) interpretacji CN, jeżeli w momencie odprawy celnej w świetle innych obiektywnych czynników okaże się, że towary te stanowią całość i mają być później zmontowane w jedno urządzenie.

34 Jak słusznie zauważyła Komisja, sposób, w jaki towary zostały zgłoszone, lub procedura celna, w ramach której zostały przewiezione do miejsca przeznaczenia, mogą stanowić jeden z obiektywnych czynników istotnych dla oceny możliwości zastosowania rzeczonej ogólnej reguły 2 lit. a). Okoliczności te nie mogą jednak być same w sobie rozstrzygające, ponieważ sąd odsyłający powinien wziąć pod uwagę wszelkie inne obiektywne czynniki istotne dla tej oceny.

35 Okoliczność, że rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. 1992, L 302, s. 1), mające zastosowanie w okresie, którego dotyczy spór w postępowaniu głównym, nie przewidywało wyraźnie

możliwości łącznego rozważenia dla celów ich klasyfikacji taryfowej towarów zgłoszonych do dopuszczenia do swobodnego obrotu i towarów zgłoszonych w ramach procedury wspólnotowego tranzytu zewnętrznego, jest w tym względzie bez znaczenia.

36 Jak słusznie zauważył rząd niderlandzki, każda inna wykładnia prowadziłaby do umożliwienia obejścia ogólnej reguły 2 lit. a) interpretacji CN, ponieważ importerzy mogliby w drodze dość prostego działania, a mianowicie poprzez podzielenie przesyłki i zgłoszenie towarów w ramach dwóch różnych procedur celnych przed ich dopuszczeniem do swobodnego obrotu, doprowadzić do tego, by zostały one zaklasyfikowane jako całość lub jako odrębne części w zależności od najkorzystniejszej stawki celnej.

37 W konsekwencji ogólną regułę 2 lit. a) reguł interpretacji CN należy interpretować w ten sposób, że znajduje ona zastosowanie również wtedy, gdy niektóre z rozpatrywanych towarów zostały zgłoszone w celu dopuszczenia do swobodnego obrotu, podczas gdy inne zostały zgłoszone w ramach procedury wspólnotowego tranzytu zewnętrznego.

W przedmiocie kosztów

38 Dla stron w postępowaniu głównym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed sądem odsyłającym, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż koszty stron w postępowaniu głównym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (szósta izba) orzeka, co następuje:

1) **Ogólną regułę 2 lit. a) ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury scalonej, zawartej w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej, zmienionym rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1549/2006 z dnia 17 października 2006 r.,**

   należy interpretować w ten sposób, że:

   części odbiornika satelitarnego, które miały być, po dopuszczeniu ich do swobodnego obrotu, zmontowane w kompletne urządzenie, które zostały przewiezione w jednym kontenerze i zgłoszone do dopuszczenia do swobodnego obrotu w tym samym dniu, w tym samym urzędzie celnym, przez tego samego zgłaszającego w jego własnym imieniu i na jego własny rachunek, na podstawie dwóch odrębnych zgłoszeń o dopuszczeniu do swobodnego obrotu, i które w chwili dopuszczenia do swobodnego obrotu są własnością dwóch przedsiębiorstw powiązanych, należy uznać za stanowiące takie urządzenie znajdujące się w stanie niezmontowanym lub rozmontowanym w rozumieniu tej reguły oraz za objęte tą samą pozycją taryfową, o ile w świetle obiektywnych czynników zostanie stwierdzone, że części te stanowią całość i obejmują wszystkie części składowe tego urządzenia.

2) **Ogólną regułę 2 lit. a) reguł interpretacji Nomenklatury scalonej, zawartą w załączniku I do rozporządzenia nr 2658/87, zmienionym rozporządzeniem nr 1549/2006,**

należy interpretować w ten sposób, że:

znajduje ona zastosowanie również wtedy, gdy niektóre z rozpatrywanych towarów zostały zgłoszone w celu dopuszczenia do swobodnego obrotu, podczas gdy inne zostały zgłoszone w ramach procedury wspólnotowego tranzytu zewnętrznego.

Podpisy